

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Athanasius Ep. 2. Maij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

S. ATHANASIVS EP. 2. Maij.

Non raro pueritia toti vitæ præludit. Ita ATHANASIVS Alexandriæ inter lusus adolescentiæ puer à pueris in Episcopum lectus, natu deinde grandior ab ipsomet cælo est confirmatus. Difficile est dictu, quæ bella jam Pontifex cum Arianis gesserit. Producta in medium concilium muliercula, vim pudori suo illatam mentiebatur ab ATHANASIO, quem ne noverat quidem. Hic alius non nemo suppetias latus innocentia, ideoque ATHANASIVM sese assimulans; heus, inquit, egone vitium tibi feci? mox illa: tu vero ipfissimus. Ita cùm & se & impietatem omnium risui exposuisset, exclamat Ariani occisum ab ATHANASIO Arsenium (quem eam obrem longè illi amandaverant) proferuntque manum velut incantationibus ab eodem deyotam. Sed in tempore amici innocentis reduxerant Arsenium. Is itaque in templum progressus, uiteque suæ luculentus ipse testis ostendit, se quidem utramque manum, ceterum accusationem nec caput, nec pedes habere. Exul nihilominus sèpè ATHANASIVS totum pænè orbem pererravit. Annos in cisternâ quâdam latitauit quinque, indeque in impios calamo egregiè pugnavit. Fugienti cùm hostis instaret, navim vertit, jamque obvius quæ longè illum abesse. Ita rectâ Alexandriam reversus, in patrio conditorio inter morruos quatuor menses vixit, inter vivos deinde mortuus anno CCC. LXXII, nunc inter mortuos iterum vivit.

Ex Baron.

Sicut

Sicut fructus non invenitur in arbore, in qua flos prius non apparuit; sic in senectute honorem legitimum conquiri non poterit, qui in adolescentia disciplina alius us exortatione non laboravit. S. Cypr. de 12. Abus.

S. ANTONINVS EP. 2. May.

ANTONINVS Florentinorum Praeful, ad CHRI-
STI in cruce imaginem sublimis rapitus, mel-
litissimis vulnerum oculis aliquandiu inhæsit. At-
que ex his illum uberioribus hauiisse amorem crede,
quem in omnes postea pauperes dispensavit, tum
ratus præclarè se rem administrasse domesticam,
si domini nec supplex, nec penus esset. Viderat ædi-
bus Calites insidere; ingressus cum duas inge-
nuas, sed pauperes virgines operi cum matre in-
tentas reperisset, liberali manu paupertatem sub-
levavit. Verùm cùm illæ se luxui deinceps dedis-
sent, pullisque è tecto bonis geniis mali succe-
ssebilent, ut meliores iterum hospites in ædes immi-
grarent, emigrare otium jussit. Illud jucundum di-
ctu. Rusticellus canistrum pomis onustum Divo
donarat. Hic gratias habuit. At cùm ille referri
fibi malueret, ANTONINVS pcam in unam Ian-
cem, solennibus uero illis & in chartâ descriptis
verbis, *Deo gratias*, in alteram injectis, rem ex-
mini permisit; & ecce duo verba pondere suo omnia
poma superarunt: ut planè decipi egenos à diviti-
bus videamus, dum hi pro tam exigua stipe tam
multū accipiunt. Obiit portò an. M. CCCC. LIX.
Ægrotantis verba illa feruntur: *Servire Deo regna-*
re est. & illa morientis: *Sancta & immaculata Vir-*
ginitas, quibus te landibus efferam, nescio. Imò ve-
ro ANTONINE, egregie scivisti: *Virgo moriens ea*